

er vedkommende lille Barn preussisk Underfaat. Efter at hun nu er adopteret af en dansk Mand her i Sjælland, og efter at der er rettet et Ønske til Rigsdagen om Indfødsret for hende, forekommer det mig ikke, at vi skulle undersøge, hvilken Interesse det kan have, om det sker et Aar før eller senere, men, da Ministeren ingen Indvending gjør derimod fra Formens Side, enstemmig gaa ind paa at give dette Samtykke. Jeg vil imidlertid sige, at jeg sætter saa megen Pris paa Enstemmighed i denne Henseende, at jeg vil foreslaa den ærede Forslagsstiller at tage sit Forslag tilbage, dersom den ærede Ordfører for Flertallet efter Forhandlingen her nu — maaske der er Andre, der ville tale i samme Retning som jeg — ikke tror, at vi paa Grundlag af den for Sagen virkelig velvillige Betænkning og ogsaa efter Ordførerens egne mundtlige, velvillige Udtalelser kunne blive enige om at tiltræde Forslaget i dette Øjeblik. Udvalget vil da nok forhandle yderligere angaaende Sagen til 3die Behandling — det er det jo ikke noget Øndt i, naar Ministeren ikke har Noget imod det — og forhaabentlig gjøre en fælles Indstilling om denne Sag; thi efter min Formening bør vi med Enstemmighed imødekomme den reiste Anmodning. Men just derfor maa vi ikke splitte os ad paa det Endringsforslag, som nu foreligger. Jeg retter derfor den indstændige Anmodning til Ordføreren, om han ikke i Flertallets Navn paa det Grundlag, det selv i Betænkningen har givet, og som han selv mundtlig har suppleret og efter Forhandlingerne idag kan sige, at han vil slutte sig til det stillede Endringsforslag, og kan han ikke dette, saa beder jeg den ærede Forslagsstiller tage sit Forslag tilbage i det Paab, at det senere skal blive hele Udvalgets Indstilling og derefter hele Rigsdagens.

Ordføreren (Wajer): Det glædede mig at høre, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde; thi jeg kan være meget enig med ham i hans Opfattelse i Almindelighed. Jeg tror, at det høie Thing vil bedre forstaa Udvalgets Stilling, naar jeg giver et Par ganske korte, jeg vil kalde det, historiske Oplysninger om, hvorledes Sagen er kommen til at foreligge, som den gjør. Der har hele Tiden, som ogsaa ses af den meget velvillige Betænkning, været Stemning for at stille Forslag om, at det nævnte Barn skulde optages paa Lovforslaget, og naar vi ikke have gjort det nu, har det været af Hensyn til selve Thinget. I et Udvalg, som behandler Sager af denne Natur, maa nødvendigvis det Personlige træde stærkt frem, fordi der jo kun handles om Personer, men der er derved en Fare for for meget at tage personlige Hensyn. Derfor maa og bør der efterhaanden ligesom danne sig en Træbition for et saadant Udvalg. Der

baner sig visse Regler, ikke færene Regler, men sædvansmæssige Bestemmelser, som man maa tage Hensyn til. Jeg tør sige, at i den Tid, jeg har været Medlem af Udvalget, lige siden 1873 med en enkelt Afbrudelse, har jeg netop søgt stadig at se hen til, hvorledes Udvalgene tidligere have stillet sig, og jeg tør sige, at jeg har gennemgaaet det Meste af, hvad der har været forhandlet her i Rigsdagen om disse Sager. Dette Spørgsmaal er kommet til at staa saaledes for os. Her foreslaas, at et Barn skal have Indfødsret. Første Gang det var Tilfældet, fandt man, at man burde opstille den Regel, i Almindelighed ikke at give Børn Indfødsret; men naar man her vil gjøre en Undtagelse, er det, fordi man siger, at dette Barn ikke er af en fremmed Nationalitet, at det ikke er vor Skyld, at hun ikke allerede har Indfødsret, eller, jeg vil hellere sige, at det er mod vor Billie, at disse Bænkneligheder findes beredte. Hun har i Grunden dansk Indfødsret, naar vi se paa det nationale Fædreland, det er kun i det politiske Fædreland, at hun ikke har det. Derfor har saavel Faderens Stilling som den anbefaling, der er givet af Hans Andersen Krüger, været aldeles afgjørende for os med Hensyn til det Spørgsmaal, om hun skulde have Indfødsret. Men aldeles uafhængig deraf er Spørgsmaalet om, naar hun skal have det, om hun skal have det strax eller senere. Jeg tror, at det har staaet klart for Udvalget, at vi ikke vilde fremkomme med et Forslag, som vi ikke vare visse paa blev vedtaget. Derfor var det, at vi ikke stillede Forslaget op til 2den Behandling; vi havde i Sinde at stille et saadant Forslag op til 3die Behandling, dersom Ingen ytrede sig derimod. Den forrige Gang, da vi stillede Forslag op om at sætte en ny Person ind, var der stor Stemning imod det, hvilket ogsaa viste sig ved Afstemningen, og der var et æret Medlem, som ikke er tilstede idag, det ærede Medlem for Rjæbenhavns 1ste Valgkreds (Nimstad), som endog saa udtalte, at det var urigtigt og ukonstitutionelt og ikke ifølge Grundloven, saaledes som han fortolkede den. De skulde, naar de skulde have Indfødsret, have gennemgaaet alle Behandlinger i Folkethinget og Landstinget. Vi gjorde denne Undtagelse for 2 Aar siden, fordi vi sagde: her er et Tilfælde, hvor man bør gjøre det af Hensyn til den vedkommende Person. Det er en Bøjskars Sag for ham, det er en fattig Mand, hvis Livsbane er afbrudt, hvis han ikke faar Indfødsret, og som da vil komme i stor Nød. Det var vor Opfattelse, og det var bestemmende for Udvalget dengang. Et saadant Tilfælde foreligger ikke her. Jaar denne lille Pige ikke Indfødsret nu, men først adaaere, er det Høieste, hun lider, at hun ikke kan blive indstrevet saa tidlig i Memmetofte Kloster, men først kan blive det et Aar senere, og det forekommer ikke Udvalgets Flertal at være en Bøjskars Sag i samme Forstand, som det var